

JOŠ VAJK DITE RITE STOKIĆ BRGIĆ - *reminiscencije na djetinjstvo*

”Još vajak dite” naslov je knjige Rite Stokić Brgić, višestruko nagrađivane autorice za pjesništvo i haiku uratke. Knjiga je napisana čakavicom, mjesnim govorom Barbana i Seline, budući da joj je majka Prikodražanka, a otac Barbanac. Kratkim pričama, memoarsko-dnevničkim stilom, uz dosta humora, nekada i crnog, govori o svome djetinjstvu, odrastanju, životu, prijateljstvima, ljubavi, razočaranjima, nadi, smijehu, tuzi, sreći... Ona čini to na vrlo jednostavan način, iskonski, onako kako osjeća, bez posebnog elaboriranja ideja, već jednostavno pretačući svoje misli ‘crno na bijelo’.

Raznih se tematskih i interesnih sfera dotiče u ovoj knjizi, a to se odnosi uglavnom na album sličica iz djetinjstva, koji, unatoč vremenu, ne blijedi, te ne gubi na značenju i emotivnosti.

Od pripovjednih tehnika, prevladava ona deskriptivna, uz pokoji umetnuti dijalog te naraciju. Knjiga je i svojevrsni spomenar, intimni dnevnik suza i smijeha. U tim pričama ima i zrnca mudrosti, humora, promišljanja, introspekcije. Kroz njezine priče čitatelj može imati uvid u jedan svijet koji je potpuno nestao, iščeznuo, zbog moderne tehnologije i civilizacije, jedan ruralni, neiskvareni svijet kome se i dalje raduje ono dijete koje je uvijek u nama.

Brgić Stokić navodi i one detalje kada je bila nestašno dijete, kada je izmislila bolest da izostane iz škole i ”otkrila” ljekovitost *cockte*, a sve to na simpatičan način, kao da krugu prijatelja priča o svojim (ne)zgodama iz djetinjstva. Zanimljivo je da se mjesni govori njezina dje-

tinjstva prožimaju i prepleću, bez pretenzija.

U posljednje vrijeme nema puno proznih djela napisanih dijalektom, odnosno mjesnim govorima, a pogotovo ne u više mjesnih govora, iz raznih krajeva Istre. Autori se većinom odlučuju za poetsko stvaralaštvo, rjeđe za prozno, kada je riječ o dijalektu i mjesnim govorima.

Ispod svake priče nalazi se mali rječnik, gdje su objašnjeni razni dijalektalni izrazi, a i čitatelji koji ne znaju toliko dobro čakavštinu, mogu ponešto naučiti iz toga štiva.

Knjiga, koju je uredio poznati glazbenik Livio Morosin, koji je Ritu uveo u svijet književnosti, obogaćena je fotopriložima, crno-bijelim fotografijama iz autoričina djetinjstva i mjestima vezanim uz njezino odrastanje i život. Navodi i blagdane i kako su se zvali na tim mjesnim govorima te razne poslovice i mjesece u godini.

Nekada su deskripcije minuciozne, drugi put je riječ o skicama, no uvijek je određena situacija koja čini središte radnje pobliže označena. Tim reminiscencijama i povratkom djetinjstvu autorica kao da želi zaustaviti vrijeme, niti ne toliko osvrnuti se na događaje što bija-hu, već prije zabilježiti uspomene.

Rita Brgić Stokić napisala je četiri pjesničke zbirke i jednu slikovnicu, zastupljena je u brojnim zajedničkim zbirkama, a stvara i haiku uratke. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja.

Vanesa Begić